

en i Tallet meget stærk Opposition, saaledes ogsaa møde en i Tallet maaskee endogsaa overmægtig Opposition i det andet Thing. Under disse Omstændigheder, og, naar man seer hen til, dels, at det ikke har været nærværende Thing muligt, at tilendebringe disse Sagens Behandling inden Udgangen af forrige Uge, som vi oprindeligt havde haabet, dels til, at, dersom Udkastet skal gaae tilbage til Landsthinget, vil det saaledes ikke kunne komme til Behandling førend imorgen, og at der altsaa selv med en gunstigere Stemning for de vedtagne Forandringer, end jeg troer Nogen af os kan forudsætte i det andet Thing, vil være overveiende Sandsynlighed for, at Loven ikke vil udfomme som Lov i denne Session — under disse Omstændigheder have vi troet at burde forelægge den til Grund for det omhandlede Forslag liggende Betragtning til Thingets egen umiddelbare Overveelse og Afgjorelse. Vi have ingenlunde derved villet udtale, at vi som Udvalg have antaget, at den var den rette, vi have end ikke i Udvalget stemt derover. Jeg maa imidlertid tilføie, at jeg for min Deel efter den næste Overveelse agter at stemme for Antagelsen af nærværende Forslag, fordi jeg troer, at, dersom vi ikke antage det, da er der overveiende Sandsynlighed for, at Loven ikke vil udfomme, fordi jeg troer, at det er et Tab, hvis den ikke udfommer, fordi jeg endvidere troer, at de Forbedringer, hvortil den ved de stedsfundne Afstemninger i dette Thing er bleven indskrænket, ikke ere saa aldeles væsentlige, at man af den Grund burde opholde Loven, og fordi jeg endelig troer, at Lidet eller Intet kan være til Hinder for, at, dersom vi, som her have vedtaget disse Forbedringer, ved en ny Lov ønske at sætte disse Forbedringer igjennem, naar vi næste Gang mødes, vi da kunne gjøre det med større Kraft og Sikkerhed end nu. Jeg indstiller saaledes til Thingets Afgjorelse, om det maatte finde, at nærværende Lov burde vedtages, saaledes som den er kommen fra Landsthinget, det vil i det Væsentlige sige, om den bør vedtages med den Sammensætning af Afsløsningskommissionerne, som Landsthingets Lovforslag indeholder; thi der er foruden dette egentlig kun et Punkt, paa hvilket jeg lægger stor Vægt, og det er

de Udtryk i Lovforslagets sidste Paragraph, som gaae ud paa, at de sammesteds ommeldte Bevillinger skulle herefter være ophævede, dog at dette skal være uden Indskyldelse, forsaavidt alt Vægt og Arbejde allerede forinden Udstedelsen af nærværende Lov maatte være ophævet. Men der vil jeg ligefrem gjøre gjældende, at denne Fortolkning af Ordet Hovet paaligger det efter Udvalgets Formenting Indenrigsministeren af sig selv at gjøre gjældende, da det vel at mærke er en reen Bevillings sag, er Noget, som afhænger af Regjeringens Raadesact, af Regjeringens gode Villie og Beslutning, om den vil bevilge det eller ikke. Jeg troer saaledes, at Loven i det Væsentlige, saaledes som den foreligger, ikke kan have anden Betænkelse fra Thingets Majoritets Side end den, at vi, som have voteret for en stærkere Sammensætning af Afsløsningskommissionerne, forelobigt maae lade os nøie med den oprindeligt vedtagne. Jeg skal hermed overlade dette Spørgsmaal til Thingets Afgjorelse.

Mourier: Jeg troer, at vi Alle ere enige i at ansee den Reform, som det omhandlede Lovforslag har til Gjenstand, for at være i høi Grad ønskelig; og det er ikke blot os, som heri ere enige, jeg troer at kunne sige, at saagodt som det hele Folk er enigt dertil. Og ikke mindre er Folket enigt i at ønske, at Reformationen fremmes snarest muligt, og med Længsel seer man den Lov imøde, som skal indlede dette vigtige Reformværk. Men, hvad da, spørger jeg, om denne Lov ikke kom ud? Jeg har ikke villet paatage mig nogen Deel i Ansvaret for, at noget Saadant skulde skee; jeg har ikke villet deeltage i Ansvaret for Virkningen deraf og for det Indtryk, som jeg antager, at det vilde gjøre paa Folket i Almindelighed og paa Bondestanden i særdeleshed. Jeg har derfor anset det for Pligt, i Forening med nogle andre Medlemmer af Thinget, at stille adskillige Ændringsforslag til denne Sagens 3die Behandling. Disse Ændringsforslag gaae i det Væsentlige ud paa at restituere Landsthingets Lovforslag i 2 Punkter, dels nemlig forsaavidt Afgjorelsen af de i § 7 omhandlede rettlige Spørgsmaal angaaer, og dels med Hensyn til Parternes Valg af Afsløsningsmændene, saa at hver Part